

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 februarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe

Magal Andrei Gheorghe, născut la 16 decembrie 1987, originar și domiciliat în s.Cucuruzeni, r-nul Orhei.

Termenul examinării cauzei:

1. 18.07.2014 - 05.08.2014 - prima instanță,
2. 01.09.2014 - 26.11.2014 - instanța de apel,
3. 21.01.2015 - 25.02.2015 - instanța de recurs.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 05 august 2014, Magal Andrei a fost condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Magal Andrei, la 28 aprilie 2014, aproximativ pe la ora 23.45, conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, avînd permis de conducere, fiind în stare de ebrietate grad avansat, aflîndu-se la volanul automobilului de model „VAZ 21063”, cu n/î OR BF 603, care era într-o stare tehnică bună, deplasîndu-se pe drumul public din vecinătatea Casei de Cultură a s.Cucuruzeni, r-nul Orhei, vis-a-vis de gospodăriile locatarilor Olari Constantin și Țurcan Ion, încălcînd regulile de securitate a circulației rutiere, a comis tamponarea pietonului Dvornic Tudor ce se deplasa pe acostamentul drumului, în rezultatul cărui fapt pietonului i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.138/D din 03 iunie 2014, leziuni corporale grave.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul I.Cerchez și partea vătămată T.Dvornic, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul A.Magal să fie condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, invocînd că prima instanță nu a apreciat obiectiv circumstanțele cauzei, că inculpatul a comis infracțiunea în

stare de ebrietate alcoolică, pînă la examinarea cauzei inculpatul nu a demonstrat căință sinceră, nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, nu a recuperat prejudiciul material, ceea ce poate fi interpretat numai sub aspectul că nu regretă de cele săvîrșite, pedeapsa aplicată inculpatului nu este proporțională cu fapta comisă, nefiind realizat scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni, considerînd că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului nu poate fi atins decît prin aplicarea pedepsei cu închisoarea;

- partea vătămată T.Dvornic, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat la pedeapsă fără aplicarea art.90 Cod penal, motivînd că acesta nu și-a cerut scuze pentru cele întîmplate și nu a recuperat cheltuielile suportate pentru tratament.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile procurorului și părții vătămate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dînd probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului A.Magal în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art.7, 61, 75 Cod penal, luînd în considerație comportamentul pertinent al inculpatului, care și-a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, precum și de gravitatea infracțiunii săvîrșite, pedeapsa stabilită de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani, fiind într-un raport rezonabil cu fapta comisă și scopul sancțiunii penale.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a concluzionat că, în speță, este posibilă corectarea inculpatului fără privarea acestuia de libertate, prin suspendarea executării pedepsei numite, sancțiunea aplicată încadrîndu-se în dispozițiile legale ce instituie dreptul instanței de a suspenda condiționat executarea pedepsei, iar privarea inculpatului de dreptul special de conducere a unității de transport asigură suficient neadmiterea pe viitor a comiterii unei infracțiuni similare.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate în apel referitor la blîndețea pedepsei în raport cu fapta comisă, deoarece scopul pedepsei penale nu este încarcerarea făptuitorului, ci aplicarea măsurilor suficiente pentru a asigura corectarea și reeducarea acestuia în vederea preîntîmpinării necomiterii pe viitor a unor infracțiuni.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, caracterul social-periculos al acțiunilor inculpatului prin faptul comiterii infracțiunii în stare de ebrietate, nu justifică privarea acestuia de libertate în condițiile expuse, iar atitudinea corespunzătoare a acestuia este asigurată de Lege prin instituirea unor condiții imperative ce urmează a fi respectate de către acesta, sub sancțiunea anulării suspendării executării sentinței, astfel încît, în speță sînt suficient asigurate condițiile pentru a determina inculpatul să nu comită alte infracțiuni.

Instanța de apel a respins ca nefondate și argumentele părții vătămate referitor la faptul că acestuia nu i-a fost recuperat prejudiciul cauzat, or, soluționarea chestiunii date ține deja de competența instanțelor civile și nu poate fi considerată ca fiind determinantă la stabilirea pedepsei inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul T.Cojocaru care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că instanțele de judecată nu au ținut cont că inculpatul a comis accidentul rutier în stare de ebrietate, de comportamentul acestuia față de partea vătămată pe tot parcursul examinării cauzei, astfel considerînd că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării lui de societate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrile instanțelor numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui A.Magal pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art.264 alin.(4) Cod penal, în baza căruia A.Magal a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 4 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani.

În temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, lui A.Magal i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.264 alin.(4) Cod penal de 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că la aplicarea pedepsei s-a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite, de

circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului. În continuare, instanța a reținut ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinei și căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, acceptarea examinării cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală, tragerea la răspundere penală pentru prima dată, precum și că nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv. Astfel, instanța a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, fiind stabilită în termen de pînă la 7 ani.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 4 ani stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Colegiul conchide că concluzia instanțelor corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizînd materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui Magal Andrei, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 martie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu